

Vizita de prietenie a tovarășului Edward Gierek

La sosire, pe aeroportul Otopeni

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și a tovarășei Elena Ceaușescu, joi după-amiază au sosit în țara noastră, într-o vizită de prietenie, tovarășul Edward Gierek, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, și tovarășa Stanisława Gierek.

Ceremonia sositilor a avut loc pe aeroportul Otopeni, împodobit sărbătoresc. Deasupra salonului oficial se aflau portretele tovarășilor Nicolae Ceaușescu și Edward Gierek, încadrate de drapelul de stat al României și al Poloniei. Pe mari pancarte erau înscrise urările: „Bun sosit în Republica Socialistă România tovarășul Edward Gierek, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez!” și „Să se dezvolte continuu relațiile de prietenie

frățescă, solidaritatea și colaborarea multilaterală dintre Partidul Comunist Român și Partidul Muncitoresc Unit Polonez, dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Polonă!”.

La coborârea din avion, tovarășul Edward Gierek și tovarășa Stanisława Gierek au fost salutați cu deosebită cordialitate de tovarășii Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Edward Gierek și-au strâns îndelung mințile, s-au îmbrățișat cu prietenie.

În întâmpinarea primului secretar al C.C. al P.M.U.P. și a soției sale au venit, de asemenea, tovarășii Manea Mănescu, Ștefan Voitec, Cornel Burtică, Janos Fazekas, Ion Ioniță, Ion Pățan, Dumitru Popescu, Gheorghe Rădulescu, Ilie Verdet, Ștefan Andrei, Ion Coman, Ion Dincă, Nicolae Giosan. Aureli Duma, cu soțiile, precum și

membri ai C.C. al P.C.R., șefi și adjuncți de șefi de secție la C.C. al P.C.R., membri ai conducerii unor ministere, generali.

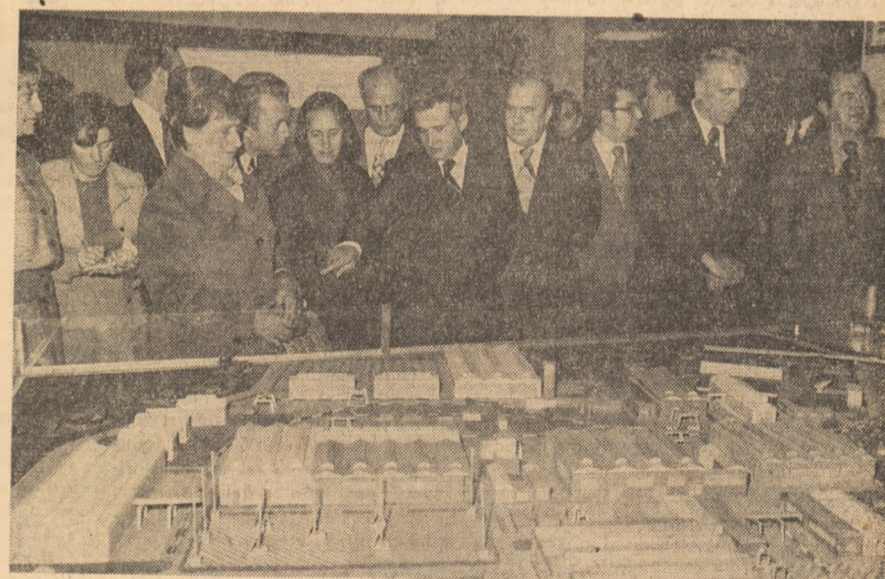
Erau de față ambasadorul Poloniei la București, Wladislaw Wojtasik, și membri ai ambasadei.

Primul secretar al C.C. al P.M.U.P. este însoțit în această vizită de tovarășii Ryszard Frelek, secretar al C.C. al P.M.U.P., Jerzy Waszczuk, membru al C.C. al P.M.U.P., șeful Căminului Secretariatului C.C. al P.M.U.P.

O gardă militară aliniată pe acropart a prezentat onorul. S-au înnotat imnurile de stat ale Republicii Populare Polone și Republicii Socialiste România. În semn de salut au răsunat 21 de salve de artilerie. Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Edward Gierek au trecut în revistă garda de onoare.

(Continuare în pag. a VI-a)

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Edward Gierek, tovarășele Elena Ceaușescu și Stanisława Gierek, au vizitat Uzinele „1 Mai” din Ploiești (reportajul în pag. a 6-a)

În timpul vizitei la Uzinele „1 Mai” din Ploiești

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la Consfătuirea cadrelor din domeniul științelor sociale și învățămîntului politic

Stimați tovarăși,

Voi începe prin a vă adresa tuturor celor ce participați la această importantă reuniune un salut călduros și cele mai bune urări din partea Comitetului Central al partidului, precum și din partea mea. (Aplauze puternice).

Consfătuirea pe țară a cadrelor de bază din învățămîntul de partid și de stat din domeniul științelor sociale a debuzat pe larg modul în care se desfășoară activitatea în cadrul consfătuirilor, s-a făcut un larg schimb de păreri și experiență în vederea ridicării și o treaptă nouă a activității de predare a științelor sociale, a educației politice, a rolului învățămîntului de partid.

Se poate spune că activitatea ideologică și de educație politică joacă un rol însemnat în opera de făurire a noii orînduirii sociale, în formarea omului nou, cu o înaltă conștiință socialistă. În realizarea acestui obiectiv o importanță deosebită au avut hotărârile plenare ale Comitetului Central al partidului din 1971, care a trasat sarcina îmbunătățirii, a restructurării activității politico-ideologice. Pe această bază s-au adus o serie de îmbunătățiri în învățămîntul de partid, s-a perfecționat activitatea Academiei „Ștefan Gheorghiu” și a școlilor interzedețene, întreaga muncă de pregătire și reciclare a cadrelor de partid și de stat. Am obținut o creștere a nivelului general ideologic și politic al cadrelor, al activului, al întregului nostru partid; s-a îmbunătățit activitatea de formare a conștiinței noi, socialiste, a întregului popor. Aceasta se reflectă în mod deosebit de pregnant în activitatea practică a partidului, în unirea eforturilor întregului popor pentru edificarea cu succes a socialismului, în creșterea rolului politic conducător al partidului în toate domeniile de activitate. (Aplauze puternice, îndelungate).

Și în învățămîntul de stat s-au obținut rezultate pozitive, inclusiv în predarea științelor sociale, în educarea politică și ridicarea nivelului cultural al tinerii generații.

Entuziasmul și hotărârea cu care oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, înfăptuiesc politica internă și externă a partidului și statului reprezintă o expresie elocventă a creșterii conștiinței noi a maselor populare, a hotărârii cu care întregul popor acționează, sub conducerea partidului comunist, pentru îndeplinirea programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. (Aplauze puternice, îndelungate).

Comitetul Central al partidului dă o înaltă apreciere activității cadrelor din învățămîntul de partid și de stat, a întregului nostru activ, a întregului partid, rezultatelor obținute în munca ideologică și politică, în creșterea ni-

velului de cultură și conștiință al poporului. Putem spune că, într-adevăr, odată cu dezvoltarea generală, în ritm intens, a societății noastre, se desfășoară o activitate tot mai susținută în domeniul formării omului nou, cărui fi datorăm, până la urmă, tot ceea ce am realizat în România. (Aplauze puternice).

Relevind rezultatele bune obținute — de care pe drept cuvînt putem fi mulțumiți — nu putem trece cu vederea peste lipsurile ce se mai manifestă atât în învățămîntul de partid, cit și în învățămîntul de stat și, îndeosebi, în predarea științelor sociale. Știu că au fost discutate aici unele aspecte în acest sens, dar — să vă spun cinstit — mă așteptam ca în cadrul consfătuirii să se facă o analiză mai critică și, mai ales, mai autocratică, a acestei impotente activități. Critica și autocritica sînt doar o parte inseparabilă a educației ideologice și politice, a procesului de formare a conștiinței socialiste a omului nou. Critica și autocritica constituie o metodă importantă de analizare și lichidare a greșelilor, de descoperire a cauzelor care au generat lipsurile și de stabilire, pe această bază, a măsurilor ce se impun pentru îmbunătățirea activității. De aceea, aș recomanda ca în viitor să se acorde mai multă atenție folosirii acestei metode, obligatoriu necesară în viața societății noastre, deci și în analiza activității ideologice și politice.

În munca ideologică și politică au continuat să existe și în ultimii ani o serie de lipsuri și neajunsuri. Se manifestă încă mult formalism în organizarea învățămîntului de partid, în predarea științelor sociale, în legarea lor de realitățile dezvoltării economico-sociale a României. De asemenea, există încă insuficiență combativitate politică față de diferite concepții retrograde și teze greșite. Istoria formării și dezvoltării poporului român nu ocupă un loc corespunzător în învățămîntul de partid și de stat.

Predarea istoriei se face uneori formal, superficial, spiritul vechi de predare a acestei discipline se manifestă încă puternic în învățămîntul nostru. Îndeosebi nu sînt prezentate cu suficientă forță și în mod veridic luptele purtate de poporul nostru pentru afirmarea ființei sale naționale, luptele de eliberare națională și socială duse de masele largi populare de-a lungul secolelor și care au avut rolul hotărîtor în dezvoltarea națiunii noastre, în progresul continuu al României. De asemenea, sînt insuficient reflectate luptele proletariatului, în general rolul luptelor de clasă în dezvoltarea modernă a României. Mai cu seamă nu este reflectat suficient rolul important pe care l-a jucat muncitorimea în epoca capitalistă în dezvoltarea țării, în lupta împotriva reacțiunii, a fascismului și războiului, pentru eliberarea României de sub dominația fascistă și

trezirea la făurirea noii orînduirii sociale.

Trebuie să recunoaștem, de asemenea, că nu se tratează în mod corespunzător, în lumina adevărului istoric, problemele naționalităților, ale rolului lor în dezvoltarea României. Nu este pus corespunzător în evidență faptul că, de-a lungul secolelor, românii, maghiarii, germanii, alte naționalități au conviețuit pe anumite teritorii ale țării, au muncit și au făurit tot ceea ce s-a realizat în acele zone, au dus lupte comune, de clasă, împotriva forțelor reacționare, fără deosebire de naționalitate, punînd în aceste lupte baza traicică a frăției și unității lor, care reprezintă astăzi o uriasă forță în opera de făurire a societății socialiste. (Aplauze puternice).

Activitatea ideologică, învățămîntul politic și social nu combat în suficientă măsură diferite teze și manifestări ale naționalismului și sovinișmului burghez, de orice fel. Subliniez aceasta țînd seama de faptul că, în trecut, clasele exploatare au pus un marc accent pe manifestările soviniște, pe promovarea unor teze sovine, naționaliste în vederea învrăjbirii oamenilor muncii de diferite naționalități, în scopul de a-l asupra și domina mai ușor, realizîndu-și astfel interesele de clasă. De aceea, în activitatea ideologică și

de educație politică trebuie să acordăm atenția corespunzătoare combaterii tuturor acestor manifestări. Ele aparțin — este drept — trecutului, dar nu trebuie să uităm că au lăsat urme, îndeosebi la generațiile mai în vîrstă, și de aceea trebuie să constituie o preocupare permanentă în munca de educare și formare a omului nou. Toți cetățenii patriei noastre, indiferent de naționalitate, tînăra generație trebuie să trăiască în spiritul prieteniei și frăției, al muncii și luptei comune pentru socialism și comunism! (Aplauze puternice).

În general, în ce privește trecutul continuă să fie ignorate unele tradiții progresiste, rolul important jucat de diferite forțe sociale și politice în dezvoltarea țării, în timp ce se preluau unele aspecte și teze greșite. Trebuie să preluăm ceea ce s-a creat bun în trecut, în toate domeniile de activitate, inclusiv în domeniul artei, literaturii, al concepțiilor filozofice. Dar trebuie să preluăm totul în mod critic, relevînd tezele greșite conținute de unele din aceste opere, chiar dintre cele mai valoroase, pentru a-l orienta în mod just pe cetățenii patriei noastre și, în special, tînăra generație. Această

(Continuare în pag. a II-a)

Cuvîntul zilei în industrie

- Utilizarea judicioasă a spațiilor
- Folosirea integrală a timpului de lucru

Experiențe bune, dar și probleme în suspensie

Un studiu care și propunea raționalizarea fluxului tehnologic a fost finalizat în urmă cu cîțiva timp la Întreprinderea mecanică din Suceava cu rezultate remarcabile. Șeful serviciului organizării, programării, pregătirii și urmăririi producției, inginerul Ștefan Belta spune că prin noua reamplasare a utilajelor durata ciclului de fabricație se reduce cu 25-30 la sută. În plus, pe o suprafață de 537 mp devenită disponibilă a început montarea unor noi utilaje care, în final, vor spori cu 243.000 ore capacitatea anuală de prelucrare a mașinilor u-

nele. Nu trebuie să apelez la prea multe calcule pentru a-și da seama de eficiența raționalizării propuse și în mare parte realizată. Utilitatea reamplasării utilajelor este vizibilă în toate secțiile de producție unde încă mai sînt spații disponibile. Cine

La Întreprinderea mecanică din Suceava

exactă a valorii unui minut necreat, am discutat cu cîțiva tineri muncitori care pierduseră în acea zi timpul de lucru nici mai mult, nici mai puțin, decît 60 de minute. Era la o oră de la intrarea lor în schimb și încă nu porniseră mașinile, stăteau de vorbă în grupuri de cîte

N. COȘOVEANU

(Continuare în pag. a IV-a)

doi-trei, unii așteptînd să primească schițele de detaliu pentru piesele pe care urmau să le prelucreză. Alții piesele brute care intrăziau să vină de la magazii sau de la alte secții. Împreună cu frezorii Gheorghe Leuciu, Ion Jureschi și Gheorghe Buliga, îl găsim în cele din urmă și pe maestrul de schimb, Constantin Bidaru, care ne spune că acest gol de producție a apărut din cauză că electrocaritul care trebuia să asigure aprovizionarea locurilor de muncă se află în concediu. Cîndă explică! Ca și în cazul lipsei de cușite de strung pe care o acuză dinărul strungar Mihail Lupescu. „Eu trebuie să li asigur și cușitele de strung, zicea maestrul. De unde însă de cînd.

Grijă pentru folosirea integrală a spațiilor aferent producției este tovarășul Radu Jilavu, șeful serviciului organizarea și normarea muncii — a fost și este folosirea la maximum, în situația din Întreprindere, pe baza unui studiu amănunțit am pus la cale o soluție de raportier în aite locuri, aici lucrurile s-ar părea chiar prea înguste, dacă nu s-ar observa mină bunului gospodar, atent, ca ele să fie în locul lor, frumos ordonate. Mobilul acestei realități avem să-l înțelegem odată cu informația că în aceleași condiții de spațiu producția a crescut de trei ori în ultimii patru ani.

Gîndul nostru. — ne mărturisesc tovarășii Radu Jilavu, șeful serviciului organizarea și normarea muncii — a fost și este folosirea la maximum, în situația din Întreprindere, pe baza unui studiu amănunțit am pus la cale o soluție de raportier în aite locuri, aici lucrurile s-ar părea chiar prea înguste, dacă nu s-ar observa mină bunului gospodar, atent, ca ele să fie în locul lor, frumos ordonate. Mobilul acestei realități avem să-l înțelegem odată cu informația că în aceleași condiții de spațiu producția a crescut de trei ori în ultimii patru ani.

La Întreprinderea de confecții Sighișoara

zînd. În spiritul indicațiilor date de către conducerea partidului, a continuat interlocoțorul, situația din Întreprindere, pe baza unui studiu amănunțit am pus la cale o soluție de raportier în aite locuri, aici lucrurile s-ar părea chiar prea înguste, dacă nu s-ar observa mină bunului gospodar, atent, ca ele să fie în locul lor, frumos ordonate. Mobilul acestei realități avem să-l înțelegem odată cu informația că în aceleași condiții de spațiu producția a crescut de trei ori în ultimii patru ani.

MIRCEA BORDA

(Continuare în pag. a IV-a)

PREȘEDINTELE NICOLAE CEAUȘESCU

a primit scrisorile de acreditare a ambasadorului Republicii Federale Germania

În ziua de 7 octombrie a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a primit pe Richard Balken, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în mania, Richard Balken.

La solemnitatea prezentării scrisorilor și la convorbire au participat Vasile Ghiga, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Sîrbu Curticeanu, secretar prezidențial și al Consiliului de Stat.

Au fost, de asemenea, prezenți membri ai Ambasadei R.F. Germania la București.

În numărul de azi:

- Pe ogoare EFORTURI MAXIME, ORGANIZARE EXEMPLARĂ PENTRU STRINGEREA LA TIMP A RECOLTEI. ● TEATRUL, față în față cu exigențele publicului. ● O pagină de SPORT.

CUVÎNTAREA TO VARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(urmăre din pag. a 1-a)

problemă are o importanță deosebită pentru educația politică, pentru formarea omului nou.

Se manifestă serioase lipsuri în ce privește legarea învățământului de cercetare, de activitatea practică. În domeniul ideologic și al științelor sociale, această problemă se pune în mod deosebit, fiind seamă de fapt că nu se poate vorbi de o adevărată cercetare și de elaborarea unor teze teoretice în științele sociale, fără cunoașterea temeinică a realităților, fără lezarea seriosă a studiilor de viață, de dezvoltare economică-socială. Or, din acest punct de vedere, în învățământul socio-economic și de partid, în institutele de științe sociale continuă să se manifeste lipsuri foarte serioase.

Toate acestea fac ca învățământul de partid și învățământul de stat în domeniul științelor sociale să nu se ridice la nivelul cerințelor actuale ale dezvoltării societății noastre, al exigențelor puse de Congresul al XI-lea al partidului.

Este necesar să se acorde o atenție mai mare studiilor fenomenelor diverse ale dezvoltării economico-sociale a țării noastre, precum și fenomenelor și problemelor pe care le ridică dezvoltarea vieții internaționale.

La Congresul al XI-lea al partidului, cît și la Congresul educației politice și al culturii socialiste, am subliniat pe larg unele greșeli din trecut, unele lipsuri ce se mai manifestă în momentul de față în activitatea ideologică. Se impune să se tragă din acestea toate învățămintele. Trebuie desprinsă concluziile convenite pentru activitatea viitoare, alături de ceea ce a fost bun, cît și din greșeli și lipsuri, luîndu-se măsuri hotărâte pentru ca stările de lucruri negative să nu se mai repete, pentru îmbunătățirea substanțială a întregii activități ideologice și politice din țara noastră.

Stimați tovarăși,

Consfătuirea pe țară a cadrelor din învățământul de partid și de stat din domeniul științelor sociale are loc la începutul cîincinalului 1976-1980, care va asigura o dezvoltare puternică a bazei tehnico-materiale a societății noastre și, totodată, afirmarea revoluției tehnico-științifice în toate domeniile.

După cum este cunoscut, întregul nostru popor a trecut cu toate forțele la realizarea noului cincinal. Pe primele două luni ale acestui an s-au obținut rezultate remarcabile. Producția industrială a crescut într-un ritm de peste 11 la sută, în comparație cu anul trecut; s-au realizat peste plan produse în valoare de circa 8 miliarde lei. În agricultură, avem, de asemenea, rezultate pozitive. Deși nu s-a terminat încă strînsul recoltei, recoltarea de toamnă fiind abia la început, pe baza aprecierilor de pînă acum și a rezultatelor din prima parte a anului, putem aprecia că vom avea cea mai bună producție agricolă din istoria țării noastre. (Aplauze puternice, îndelungate).

Se desfășoară o activitate intensă pentru realizarea amplului program de investiții stabilit de Congresul al XI-lea. În acest domeniu s-au obținut rezultate pozitive, dar există și unele lipsuri despre care am vorbit la recentele consfătuiri de lucru ținute la Comitetul Central. Este vorba de consumul exagerat de materiale, de construcții supradimensionate care duc la risipă, la irrosirea unor mari cantități de materiale — ciment, fier-beton și altele — fără nici o justificare economică sau tehnică. Aceasta are desigur o influență negativă asupra dezvoltării societății noastre, asupra creșterii nivelului de trai al poporului.

De asemenea, așa cum am menționat în consfătuirea cu cercetătorii și lucrătorii din proiectare, se pun probleme importante privind intensificarea valorificării tuturor resurselor naționale, a forței creatoare a cercetătorilor și proiectanților noștri și, pe această cale, reducerea consumurilor de materiale, creșterea eficienței economice. Nu insist asupra acestor probleme; le-am reamintit doar pentru a se înțelege mai bine problemele ce se pun în prezent și cărora trebuie să le acordăm atenția corespunzătoare în activitatea noastră generală, inclusiv în munca politică și ideologică.

Acordăm, după cum se cunoaște, o mare atenție problemelor eficienței economice, ale productivității muncii, ale calității produselor — sarcini asupra cărora Congresul al XI-lea al partidului a atras în mod deosebit atenția și de realizarea cărora depind, pînă la urmă, afirmarea revoluției tehnico-științifice, creșterea venitului național și a bogăției naționale, dezvoltarea mai rapidă a întregii noastre societăți, ridicarea nivelului de trai al poporului. Evident, activitatea politico-ideologică trebuie să pună în centrul preocupărilor sale aceste probleme fundamentale, esențiale pentru dezvoltarea țării noastre în perioada următoare.

Ne preocupăm temeinic de perfecționarea continuă a conducerii activității economico-sociale la toate nivelurile, considerînd că aceasta este o latură esențială a împlinirii Programului elaborat de Congresul al XI-lea.

În conformitate cu Programul partidului, cu țelul suprem al politicii sale, cu însăși esența socialismului, acționăm permanent pentru ridicarea bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru

popor. Realizarea acestor prevederi ale Programului partidului constituie o sarcină de prim ordin care reprezintă, pînă la urmă, dovada eficienței întregii noastre activități, demonstrînd practic superioritatea noii orînduirii pe care o edificăm în România. (Aplauze puternice, îndelungate).

Este necesar să nu uităm o clipă faptul că factorul hotărîtor în făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintarea României spre comunism îl constituie dezvoltarea forțelor de producție pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane. Aceasta reprezintă, de fapt, esențialul în dezvoltarea socială, în împlinirea Programului elaborat de Congresul al XI-lea al partidului. Cu cît vom realiza mai bine și într-un ritm mai intens dezvoltarea bazei tehnico-materiale, a forțelor de producție — inclusiv repartizarea teritorială a acestora și sistematizarea orașelor și satelor — cu atît vor fi mai mari succesele în împlinirea Programului de edificare a orînduirii noi, în ridicarea țării pe noi culmi de progres și civilizație. (Aplauze puternice).

În același timp, vedem permanent la perfecționarea continuă a relațiilor de producție și sociale, la realizarea unei concordanțe cît mai depline între forțele și relațiile de producție. Cu cît vom realiza o concordanță mai deplină între aceste două laturi, cu atît societatea se va dezvolta mai armonios, vom putea evita apariția unor contradicții și greutăți.

Ținînd seamă de toate aceste considerații, alături de Congresul al XI-lea, cît și Congresul educației politice și al culturii socialiste au pus în fața activității ideologice și de educație sarcina formării omului pentru muncă și prin muncă, considerînd că omul de mîine — și, desigur, nu mai puțin cel de azi — trebuie să desfășoare o vastă activitate creatoare într-un domeniu folositor societății. Cea mai mare parte a societății noastre trebuie să lucreze în sfera producției de bunuri materiale, deoarece acolo se produc valorile necesare ridicării bunăstării poporului, creșterii avuției naționale, făuririi socialismului și comunismului. (Aplauze puternice, prelungite).

Desigur, nu uităm nici un moment rolul tot mai important pe care îl are știința în asigurarea progresului societății noastre. Dar știința devine și ea tot mai mult o forță a producției materiale. Cînd vorbim de necesitatea dezvoltării bazei materiale, avem în vedere așezarea acesteia pe temelia a tot ce e mai nou în știință și tehnică. Știința trebuie să fie un factor activ al dezvoltării forțelor de producție, al perfecționării continue a bazei materiale a societății. (Aplauze puternice).

În același timp, în uriașa activitate creatoare a maselor populare, un rol important are munca ideologică, educația politică, formarea omului nou, dezvoltarea culturii. Pornim permanent de la adevărul că făurirea socialismului și comunismului se realizează pe baza celor mai noi cuceriri ale cunoașterii umane, că știința și cultura sînt o puternică forță dinamizatoare a întregii vieți și creații sociale.

Avem permanent în vedere faptul că în edificarea noii orînduirii rolul hotărîtor îl au masele populare, poporul — adevăratul făuritor al istoriei, a tot ceea ce există pe acest pămînt. Făurim socialismul și comunismul cu oameni și pentru oameni, și de aceea trebuie să ridicăm la un plan mai înalt decît pînă acum activitatea ideologică și de educație politică, formarea conștiinței revoluționare a maselor populare. Dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor populare, formarea omului nou constituie cel mai important și mai nobil țel al partidului nostru, căruia trebuie să-i consacram eforturi mult mai mari decît pînă acum. Numai îmbinînd strîns dezvoltarea economică și ridicarea noi conștiințe revoluționare vom putea asigura realizarea cu succes a programului de înflorire economico-socială a patriei noastre.

Toate acestea împun ca munca de educație să fie pătrunsă de un puternic spirit revoluționar — spirit ce a caracterizat și caracterizează întreaga activitate a partidului nostru comunist.

Evident, la baza întregii activități ideologice și de educație politică stau și trebuie să stea istoricele hotărîri ale Congresului al XI-lea, Programul partidului — Carta ideologică, politică, teoretică și practică de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintate a patriei noastre spre comunism. Pornim, în educația politică și în munca ideologică, de la principiile materialismului dialectic și istoric, ale socialismului științific, de la marxism-leninismul creator. Nu trebuie uitat că pentru a fi revoluționar, activist, comunist nu este suficientă însușirea unor teze generale ale clasicilor revoluționari sau a documentelor partidului nostru. Pentru a fi revoluționar, adevărat activist de partid și de stat, comunist în stare să faci față îndatoririlor încredințate, se cere ca, odată cu tezele generale și documentele de partid, să-ți însușești tot ceea ce este nou și avansat în cunoașterea umană, un spirit înaintat, o atitudine intrinsecă față de lipsuri și greșeli, o poziție fermă împotriva vechiului, curaj în promovarea noului. Se cere, deci, însușirea concepției revoluționare, studierea, pe această bază, a fenomenelor sociale și economice, spre a putea acționa în mod conștient pentru transformarea revoluționară a societății și a lumii.

Pornind permanent de la adevărurile generale universal-valabile, de la principiile concepției revoluționare despre lume, natură și societate, trebuie să acționăm pentru aplicarea acestora în viață, ținînd seamă de realitățile istorice, sociale și naționale din țara noastră. De altfel, tocmai datorită faptului că partidul nostru a acționat în acest spirit, că Congresul al XI-lea a pornit de la acest fel de a judeca problemele, s-au putut obține rezultatele remarcabile de pînă acum, s-au trasat căile dezvoltării viitoare, s-a elaborat Programul de perspectivă al partidului nostru, care constituie esența marxism-leninismului creator în România. (Aplauze puternice).

În activitatea noastră politico-ideologică, educativă trebuie să pornim de la cunoașterea temeinică a realităților economico-sociale din România, depunînd eforturi pentru a înțelege bine procesul transformărilor revoluționare care au avut loc în patria noastră și totodată pentru a putea caracteriza în mod corespunzător stadiul de dezvoltare în care se găsește astăzi România, cît și perspectivele ei de viitor. Nu trebuie să cădem în greșeala de a considera că procesul revoluționar s-a încheiat odată cu răsturnarea claselor asupritoare și instaurarea puterii muncitorilor și țărănilor. Desigur, dobîndirea puterii politice de către masele populare constituie o cucerire istorică. Dar, cu aceasta sarcinile revoluției nu s-au încheiat; dimpotrivă, se poate spune că de-abia începe procesul de transformare revoluționară a societății. În practică, abia după cucerirea puterii politice au avut loc în țara noastră marile transformări revoluționare în domeniul dezvoltării forțelor de producție, lichidarea claselor exploatare, industrializarea socialistă, cooperativizarea și dezvoltarea pe baze noi a agriculturii, împlinirea revoluției culturale, transformarea radicală a patriei noastre. Dar acest proces revoluționar continuă și va mai continua în vederea realizării transformărilor prevăzute de Congresul al XI-lea al partidului, creșterii avuției naționale, făuririi socialismului și comunismului. (Aplauze puternice, prelungite).

Am arătat mai înainte că nu s-a acordat suficientă atenție luptelor sociale și naționale, luptei de clasă desfășurate în patria noastră. Trăgînd concluziile și învățămintele necesare, trebuie să aducem îmbunătățirile corespunzătoare programelor învățământului de partid, predării științelor sociale, întregii activități politice. Pornind de la faptul că lupta de clasă a constituit forța motrice în dezvoltarea societăților de pînă acum, trebuie să vedem cum se va manifesta aceasta în viitor. Este necesar să analizăm, în spiritul concepției noastre revoluționare, în ce măsură în societatea noastră mai pot avea loc aspecte sau forme ale luptei de clasă. Este evident că la noi nu mai există clase sociale antagoniste; continuă să existe însă clase, categorii sociale. E adevărat, sînt clase prietene, animate de dorința de a fi împreună noua orînduire socială; dar ar fi greșit să nu vedem că există totuși contradicții și deosebiri între clasele și grupările sociale din societatea noastră. Sînt anumite contradicții între țărănim și muncitorime, între sat și oraș, precum și între diferite alte categorii sociale, alături de ce privește condițiile și felul de muncă, cît și nivelul conștiinței, situația veniturilor și așa mai departe. Este clar că aceste deosebiri nu pot să nu genereze contradicții. Acestea se pot dezvolta și pot deveni antagoniste dacă nu sînt bine înțelese și dacă nu acționăm pentru a lichida cauzele care le generează. Iată de ce acordăm o deosebită atenție dezvoltării armonioase a întregii economii, a industriei și agriculturii — cele două laturi de bază ale producției de bunuri materiale. De altfel, este cred evident pentru toți cei ce analizează dezvoltarea socială pe baza materialismului dialectic că se manifestă și în socialism o anumită contradicție între industrie și agricultură, că neglijarea uneia sau a alteia are repercusiuni mari asupra întregii societăți. Neglijarea fie a industriei, fie a agriculturii se războie și duce, pînă la urmă, la contradicții, la apariția unor greutăți mari în dezvoltarea societății.

Nu trebuie să uităm că avem încă diferențieri în retribuție. Sînt oameni care realizează venituri mari, unii cu mult peste ceea ce ar fi normal. De altfel, înseși principiile de retribuție pe care le folosim noi aparțin dreptului vechi, burghez; noi le utilizăm în perioada de trecere spre comunism, dar ele nu pot fi absolutizate și considerate veșnice. Dimpotrivă, așa cum am arătat Marx și Engels, preluăm și folosim aceste principii ale dreptului burghez pentru a trece cît mai rapid la lichidarea lor și la realizarea principiilor noi, comuniste, de retribuție după formula „de la fiecare după capacități, fiecăruia după nevoi”. Înțelegem prin aceasta că fiecare trebuie să dea tot ceea ce este în stare pentru societate și să ceară al cît îi trebuie pentru a trăi în condiții corespunzătoare. (Aplauze prelungite). Există deci și în socialism anumite privilegii economice — nu de clasă — dar pe care trebuie să le avem în vedere pentru a le îngrădi, împiedicînd ca ele să dăuneze dezvoltării sociale.

Este arhicunoscută teza că mica proprietate generează continuu inegalitate — Lenin spunea chiar capitalism —, duce la apariția unor contradicții. De aici decurge necesitatea de a acționa pentru dezvoltarea proprietății socialiste, sub forma ei de stat sau cooperatistă, menită să împiedice inegalitatea — desigur, dacă este completată cu o retribuție bazată pe principii de echitate socialistă — și să evite apariția unor contradicții cu repercusiuni negative asupra dezvoltării societății.

Nu doresc să insist asupra acestor probleme. Le-am reamintit pentru a înțelege de ce trebuie să analizăm toate

mă sau alta, de generațiile care s-au succedat în istorie; aceasta a stat și la baza dezvoltării poporului nostru. Trebuie să spunem deschis — istoria trebuie să acționeze în spiritul adevărului obiectiv — că civilizațiile existente pe aceste meleaguri și-au pus amprenta și pe existența popoarelor migratoare care s-au stabilit aici, pe dezvoltarea naționalităților concloitoare. Este un lucru cunoscut că aceste popoare n-au adus o civilizație superioară, ci, dimpotrivă, au găsit aici o civilizație avansată, pe care și-au însușit-o, aceasta constituind un factor primordial în dezvoltarea lor, în ridicarea lor pe o treaptă socială mai înaltă. (Aplauze puternice).

Dună cîte am fost informat, această realitate a fost subliniată cu putere și la ultimul congres de tracoologie ținut la București, care a demonstrat că, într-adevăr, civilizația tracică, a dacilor, a exercitat o influență puternică în această zonă a lumii și, desigur, a fost influențată, la rîndul ei, de marile civilizații ale epocii. Pornind de la aceasta vom înțelege mai bine legăturile dintre popoarele acestei părți a lumii — care au o bază istorică, de cultură și civilizație comună —, precum și necesitatea de a acționa continuu pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării între acestea. Vom înțelege astfel mai clar legăturile strîns stabilite între români și naționalitățile concloitoare din țara noastră și implicit necesitatea de a cultiva tot ce este bun în trecutul și în istoria lor comună, de a asigura întărirea continuă a frăției și unității dintre poporul român și naționalitățile concloitoare. (Aplauze puternice, prelungite).

Am arătat mai înainte că nu s-a acordat suficientă atenție luptelor sociale și naționale, luptei de clasă desfășurate în patria noastră. Trăgînd concluziile și învățămintele necesare, trebuie să aducem îmbunătățirile corespunzătoare programelor învățământului de partid, predării științelor sociale, întregii activități politice. Pornind de la faptul că lupta de clasă a constituit forța motrice în dezvoltarea societăților de pînă acum, trebuie să vedem cum se va manifesta aceasta în viitor. Este necesar să analizăm, în spiritul concepției noastre revoluționare, în ce măsură în societatea noastră mai pot avea loc aspecte sau forme ale luptei de clasă. Este evident că la noi nu mai există clase sociale antagoniste; continuă să existe însă clase, categorii sociale. E adevărat, sînt clase prietene, animate de dorința de a fi împreună noua orînduire socială; dar ar fi greșit să nu vedem că există totuși contradicții și deosebiri între clasele și grupările sociale din societatea noastră. Sînt anumite contradicții între țărănim și muncitorime, între sat și oraș, precum și între diferite alte categorii sociale, alături de ce privește condițiile și felul de muncă, cît și nivelul conștiinței, situația veniturilor și așa mai departe. Este clar că aceste deosebiri nu pot să nu genereze contradicții. Acestea se pot dezvolta și pot deveni antagoniste dacă nu sînt bine înțelese și dacă nu acționăm pentru a lichida cauzele care le generează. Iată de ce acordăm o deosebită atenție dezvoltării armonioase a întregii economii, a industriei și agriculturii — cele două laturi de bază ale producției de bunuri materiale. De altfel, este cred evident pentru toți cei ce analizează dezvoltarea socială pe baza materialismului dialectic că se manifestă și în socialism o anumită contradicție între industrie și agricultură, că neglijarea uneia sau a alteia are repercusiuni mari asupra întregii societăți. Neglijarea fie a industriei, fie a agriculturii se războie și duce, pînă la urmă, la contradicții, la apariția unor greutăți mari în dezvoltarea societății.

Nu trebuie să uităm că avem încă diferențieri în retribuție. Sînt oameni care realizează venituri mari, unii cu mult peste ceea ce ar fi normal. De altfel, înseși principiile de retribuție pe care le folosim noi aparțin dreptului vechi, burghez; noi le utilizăm în perioada de trecere spre comunism, dar ele nu pot fi absolutizate și considerate veșnice. Dimpotrivă, așa cum am arătat Marx și Engels, preluăm și folosim aceste principii ale dreptului burghez pentru a trece cît mai rapid la lichidarea lor și la realizarea principiilor noi, comuniste, de retribuție după formula „de la fiecare după capacități, fiecăruia după nevoi”. Înțelegem prin aceasta că fiecare trebuie să dea tot ceea ce este în stare pentru societate și să ceară al cît îi trebuie pentru a trăi în condiții corespunzătoare. (Aplauze prelungite). Există deci și în socialism anumite privilegii economice — nu de clasă — dar pe care trebuie să le avem în vedere pentru a le îngrădi, împiedicînd ca ele să dăuneze dezvoltării sociale.

Este arhicunoscută teza că mica proprietate generează continuu inegalitate — Lenin spunea chiar capitalism —, duce la apariția unor contradicții. De aici decurge necesitatea de a acționa pentru dezvoltarea proprietății socialiste, sub forma ei de stat sau cooperatistă, menită să împiedice inegalitatea — desigur, dacă este completată cu o retribuție bazată pe principii de echitate socialistă — și să evite apariția unor contradicții cu repercusiuni negative asupra dezvoltării societății.

Nu doresc să insist asupra acestor probleme. Le-am reamintit pentru a înțelege de ce trebuie să analizăm toate

fenomenele care au loc în societatea noastră, acționînd în același timp pentru înlăturarea diferitelor stări de lucruri vechi, care nu mai corespund cerințelor dezvoltării, elaborînd căile înălțurării sau evitării unor contradicții unitare, armonioasă a întregii societăți. Numai așa vom găsi cele mai bune forme pentru soluționarea problemelor complexe care se manifestă și se vor manifesta în societatea noastră. Numai așa vom putea impulsiona procesul de dispariție a deosebirilor dintre munca din industrie și cea din agricultură, dintre munca fizică și munca intelectuală, vom putea stimula procesul de apropiere dintre sat și oraș pe calea urbanizării satelor, a împlinirii programului de sistematizare, organizînd în mod corespunzător întreaga viață a localităților patriei noastre.

Pornind de la aceste realități, putem deci aprecia că în perioada actuală și în viitor, pînă la făurirea societății comuniste, se vor manifesta tot felul de contradicții. Altfel timp cît vor exista clase și grupări sociale diferite se vor manifesta, într-o formă sau alta, contradicții între acestea — desigur neantagoniste — și aceasta cere să acționăm în mod conștient și organizat pentru soluționarea lor, pentru depășirea oricăror contradicții și asigurarea triumfului socialismului și comunismului în România. (Aplauze puternice).

Totodată, trebuie să avem în vedere că se vor mai manifesta — și de fapt în practică se și manifestă — inegalități în dezvoltarea socială a diferitelor țări socialiste, că va continua să acționeze legea dezvoltării inegale, dar și cea a dezvoltării în salturi, care oferă posibilitatea lichidării mai rapide a subdezvoltării, a egalizării nivelurilor de dezvoltare.

Pentru a înțelege bine cauzele existenței unor contradicții între țările socialiste, trebuie să pornim de la particularitățile diferite ale dezvoltării lor istorice, naționale, economice, sociale, de la nivelul deosebit de dezvoltare la care se găsesc în prezent. Apare însă necesitatea de a se acționa pentru ca aceste contradicții să nu ducă la fricțiuni, ci, dimpotrivă, să poată fi depășite prin eforturi comune, prin asigurarea unei concurențe active în scopul dezvoltării lor economico-sociale rapide, al lichidării inegalității economice și egalizării nivelului lor de dezvoltare, al făuririi noii orînduirii sociale, bazate pe respectarea independenței și suveranității fiecărei națiuni. (Aplauze puternice).

Pornim de la necesitatea de a nu se afirma că nu există asemenea contradicții — pentru că viața dezminte zilnic această afirmație —, ci de a se înțelege și cunoaște aceste contradicții, acționîndu-se pentru întărirea colaborării și unității țărilor socialiste, pentru dezvoltarea activității conștiente a partidelor comuniste, pentru afirmarea tot mai puternică a rolului lor conducător în dezvoltarea socialismului pe plan național și internațional. (Aplauze puternice).

Dragi tovarăși,

Evoluția evenimentelor internaționale demonstrează permanent justetea aprecierilor și orientărilor stabilite de Congresul al XI-lea al partidului. Este astăzi tot mai evident că în lume au loc puternice procese revoluționare, de transformare socială și națională, de așezare a relațiilor dintre state pe noi principii, de schimbare a raporturilor de forțe mondiale. Întreaga dezvoltare a lumii demonstrează cu putere creșterea hotărîrii popoarelor de a pune capăt vechii politici imperialiste, colonialiste, neocolonialismului, de a asigura triumful relațiilor bazate pe egalitate, respect al independenței și suveranității naționale, neamestec în treburile interne, renunțarea la forță și la amenințarea cu forța, respectarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale, de a-și făuri viața în mod liber, așa cum dorește. (Aplauze puternice).

Nu am de gînd să mă refer pe larg la problemele curente — ca să spun așa — ale vieții internaționale. Voi menționa numai faptul că în dezvoltarea vieții mondiale contemporane continuă să se manifeste cu putere contradicția de bază dintre clasa muncitoare și clasa capitalistă. Această contradicție are astăzi, și va continua să aibă, rolul primordial în întregul proces revoluționar de transformare a societății. Acționează, de asemenea, contradicția dintre țările socialiste și cele capitaliste, dintre cele două orînduirii sociale antagoniste, care, de asemenea, exercită o influență puternică asupra întregii dezvoltări mondiale. Continuă să se manifeste cu putere contradicția dintre țările imperialiste și țările subjugate, iar cum — dintre imperialism și țările în curs de dezvoltare, care constituie o expresie a luptei de clasă pe arena mondială. De altfel însăși actuala criză economică — care cunoaște o amploare deosebită și care în unele țări continuă să se complice — este expresia acestor contradicții ce se manifestă atît pe plan internațional, cît și pe plan național. Capătă o amploare tot mai mare contradicțiile dintre politica imperialistă de dominație și dictat și politica țărilor în curs de dezvoltare. Țările în curs de dezvoltare acționează pentru a fi stăpîne pe materiile prime, pe bogățiile naționale, iar țările dominante, care pînă acum și-au asigurat o parte din venituri pe baza asupririi și exploatării altor popoare, se văd nevoite

să caute căi noi de soluționare a problemei materiilor prime. În momentul în care s-a pus problema ca țările capitaliste dezvoltate să înceapă să trăiască pe baza muncii propriilor popoare și nu pe spatele a zece de națiuni, au apărut și fenomenele crizei și contradicțiile cărora încă nu li se pot găsi soluții pe baza relațiilor vechi. Popoarele nu mai admit și nu vor mai admite să continue situația din trecut. Unele state nu sînt însă gata să accepte realitatea și să înțeleagă că trebuie organizate relațiile pe principii noi, de egalitate și avantaj reciproc, că trebuie instaurată o nouă ordine economică internațională, care să asigure progresul fiecărei națiuni, pornind de la faptul că fiecare popor trebuie să trăiască din munca sa, din ceea ce creează al însuși. Lichidîndu-se orice asuprire a unui popor de către altul. (Aplauze îndelungate).

Întreșia din aceste contradicții nu poate fi realizată decît ținîndu-se seamă de noile realități, promovîndu-se relații internaționale noi. Fără îndoială că dezvoltarea științei și tehnicii mondiale impune, ca o necesitate, concurența și cooperarea economică dintre state. Nu se poate concepe o politică de izolare a vreunui stat, oricare ar fi el; această concurență și cooperare în producție trebuie să pornească însă de la principiile noi, de la avantaj reciproc, trebuie să se bazeze pe echitate economică și politică, pe munca și pricepera fiecărui popor. Numai pe această bază se vor putea înlătura o serie de contradicții ce se ascut în momentul de față și care pot genera fenomene foarte grave. După cum este cunoscut, noi ne pronunțăm ferm pentru soluționarea acestor probleme pe cale democratică, cu participarea tuturor statelor, și în primul rînd a țărilor mici și mijlocii, a țărilor în curs de dezvoltare, a țărilor nealiniate, pentru lichidarea subdezvoltării, pentru instaurarea noii ordini economice și, pe această bază, a unor relații politice noi, democratice, în întreaga lume. (Aplauze îndelungate).

În procesul revoluționar mondial asistăm la creșterea continuă a influenței socialismului, la trecerea a noi state pe calea dezvoltării noi. Este un lucru tot mai evident astăzi că noi popoare își afirmă voința de a-și reorganiza viața pe principii socialiste. Desigur, noi înțelegem aceasta ca o necesitate istorică; dar, în același timp, știm din propria experiență că trebuie să se țină seamă de dreptul și dorința fiecărui popor de a trece pe calea socialismului în concordanță cu condițiile istorice, naționale, sociale din țara proprie, făurirea orînduirii socialiste realizîndu-se împreună cu masele largi populare. Numai în asemenea condiții popoarele care optează pentru socialism vor putea obține rapid succese în făurirea noi orînduirii. Fîind convinși că noi și noi popoare vor merge pe această cale, vom întări și dezvolta colaborarea cu ele, așa cum întărim colaborarea cu toate țările în curs de dezvoltare. Considerăm că aceasta constituie o îndatorire a noastră ca națiune socialistă, o îndatorire a partidului și poporului nostru în lupta pentru o politică nouă pe plan internațional. (Aplauze puternice).

Desigur, se pot ridica probleme legate de căile pașnice și nepașnice de trecere spre socialism. Considerăm că este bine să se discute aceste probleme; dar, mai cu seamă, este necesar să se pornească de la realități, și nu de la teze abstracte, de la încercarea de a le aplica la condiții și situații istorice necorespunzătoare. Înțelegem preocupările unor partide din Europa occidentală, ale unor partide din America Latină, și de pe alte continente. Ele își desfășoară activitatea în condiții diferite și, fără îndoială, nu pot să nu țină seamă în elaborarea tacticilor și strategiilor lor de aceste împrejurări. Dar, indiferent de căile și metodele luptei revoluționare, un lucru este esențial: asigurarea sprijinului larg al maselor populare, al marii majorități a poporului, singurul care poate asigura triumful socialismului în orice țară. De la acest adevăr trebuie să se pornească în orice împrejurări! Formele și metodele de luptă acceptate de popor sînt juste și corespund realităților. (Aplauze puternice).

Este, de asemenea, necesar să ținem seamă de existența țărilor cu orînduirii sociale diferite necesită o politică internațională de concurență, în spiritul principiilor coexistenței pașnice, bazate pe deplina egalitate, pe respectul independenței și suveranității, pe neamestec în treburile interne. Pornim ferm de la faptul că fiecare popor își alege în mod liber orînduirea socială și că va trece spre socialism atînd cînd vor fi create condiții și vor exista forțele sociale dorite și în stare să realizeze acest lucru. Problema socialismului este o problemă a fiecărui popor, a forțelor înaintate revoluționare din fiecare țară. El nu poate fi împus din afară, nu poate fi impozat; așa cum nici reacțiunea, fascismul nu pot și nu trebuie impuse din afară, importate, așa cum politica imperialistă, de dominație și forță nu mai poate fi acceptată și trebuie lichidată! (Aplauze puternice). Iată de ce noi ne pronunțăm ferm pentru concurența pe plan internațional și cu țările capitaliste dezvoltate, participăm activ la diviziunea internațională a muncii, milităm pentru o

(continuare în pag. a III-a)

